

nemajúcich ich ciele v svojom programe alebo tieto ciele prípadne priamo potierajúcich. Zákon zostal v platnosti a má účinok aj pri teraz platnej úprave volieb, lebo jeho obecné ustanovenie, »aby bol vykonaný vliv na výsledok voľby« chráni celkom aj terajšie usporiadanie volieb podľa kandidátnych listín volebných strán a skupín, v prospech ktorých alebo proti ktorým je rovnako dobre možné určitým prejavom pôsobiť tak, aby to malo vliv na výsledok volieb. Konečne stačí, že je aj podľa námietok obžalovaného isté, že mali byť určité strany do volieb jeho prejavom podporené a nezáleží na tom, ktoré strany by tým boli poškodené; vykonávanie vlivu je už v podpore niektorých strán, ktorú podporu obžalovaný sám priznáva, takže skutková podstata inkriminovaného trestného činu bola v jeho prejave právom spoznaná. — — —

Vrchný súd opominul pri novom vymeraní hlavného trestu upraviť primerane aj výrok o náhradnom treste za vedľajší trest peňažitý; štátne väzenie, určené v prvom rozsudku, nie je pri prečinoch v smysle zák. čís. 123/1931 Sb. z. a n. trestom zákonným (srovn. § 1, odst. 1, čís. 2 a § 9, odst. 2 cit. zák.). Preto bol daný súdu prvej stolice poukaz na rozhodnutie vo výroku uvedené.

Čís. 5795.

Směnka prolongační je směnkou samostatnou; k beztrestnosti padělaní podpisu na prolongační směnce nelze se dovolávati pravosti podpisů na směnce původní.

Ke skutkové podstatě činu trestného podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. zák. se nevyžaduje, aby se u osoby, již byla směnka předložena, skutečně též zdařil účel použití padělané směnky (t. j. důkaz existence směnečného závazku podepsaných osob).

(Rozh. ze dne 16. ledna 1937, Zm IV 666/36.)

Nejvyšší soud v trestní věci pro zločin falšování soukromé listiny podle §§ 401, 403, čís. 1 tr. z. odmítl zmatečnou stížnost obžalovaného.

Důvody :

Obžalovaný uplatňuje proti odvolacímu rozsudku důvod zmatečnosti podle § 385, čís. 1 a) tr. ř. na základě tří námitek: 1. že byl na základě zmocnění M. a N. oprávněn podepsati jejich jména na prolongační směnce; 2. že závazek jmenovaných osob nevznikl teprv uvedením jejich jmen na prolongační směnce, ale již jejich původními dobrovolnými podpisy na první směnce; 3. že Úvěrní ústav ve V. musel vědět, že jména ta podepsal na směnce obžalovaný, což dovozuje obžalovaný z podobnosti těchto podpisů s podpisem vlastním a z toho, že Úvěrní ústav měl možnost tyto podpisy porovnat s původními pravými podpisy; není prý paděláním listiny, když majitel listiny o tom věděl.

Zmatečnou stížnost je takto provedena způsobem odporujícím předpisu § 33, odst. 3 por. nov., podle něhož je nejvyšší soud a tím důsledně

i stěžovatel povinen opíratí, onen svoje rozhodnutí, stěžovatel pak zmateční stížnost o skutečnosti zjištěné v odvolacím rozsudku. K bodu 1. však odvolací soud zjistil úplný opak tvrzení obžalovaného a zmateční stížnost tu nepřipustně hodnotí výsledky důkazů v tom směru provedených. Okolnosti, ze kterých stěžovatel vychází pro právní závěry uplatněné v bodech 2. a 3. nahoře vyčtených, nižší soudy nezjistily a není tudíž skutkového základu pro přezkoumání oprávněnosti uvedených právních závěrů.

Podotýká se jen, že není třeba tvrzené skutečnosti dáti zjišťovati postupem podle § 35, odst. 1 por. nov., neboť nejsou rozhodné pro právní posouzení věci. Směnka prolongační je směnka samostatná, jejím účelem je, aby jejím zřízením jakožto novací původní směnečné obligace zanikla práva a povinnosti ze směny předchozí; nelze se tedy k beztrestnosti padělání podpisu na prolongační směnce dovolávati pravosti podpisů na na směnce původní.

Ta okolnost, že by majitel směny srovnáváním podpisů na směnce musel poznat, že všechny podpisy jsou od jedné osoby, nemění nic na vině této osoby, která jiné podpisy zfalšovala, neboť její trestný čin je naplněn už tímto zfalšováním podpisů a předložením směny bance, v čemž je naplněn další znak uvedeného trestného činu, totiž použití směny k tomu, aby tím byla dokázána existence směnečného závazku podepsaných osob. Nevyžaduje se, aby se tento účel použití směny u osoby, které směnka byla předložena, skutečně též zdařil. Že by však obžalovaný nesledoval podpisem a předložením směny Úvěrnímu ústavu zmíněný účel, totiž aby na ní podepsané osoby byly ústavem považovány za směnečně zavázané akceptanty směny, to ani sám netvrdí. Není proto třeba zjišťovati ani okolnosti, na nichž je založena námitka sub 3. vyčtená. Zákonem vyloučená zmateční stížnost byla podle § 434, odst. 3 tr. ř. odmítnuta.

Čís. 5796.

Trestní řád nepředpisuje v § 322, odst. 1, aby byla vždy dána o okolnostech přitěžujících a polehčujících zvláštní otázka, nýbrž ponechává podle § 323, odst. 2 tr. ř. soudu úplnou volnost v úpravě otázek, zejména které skutečnosti se tu mají shrnouti do jediné otázky, nebo učiniti předmětem otázek zvláštních.

Není proto důvodem zmatečnosti podle § 344, čís. 6 tr. ř., spočívajícím v porušení předpisu obsaženého v § 322, odst. 1 tr. ř., byly-li takové skutečnosti pojaty do hlavní otázky a tak se staly předmětem výroku porotců.

Padělal-li vinník peníze potom, co byl podle zákona čís. 562/1919 Sb. z. a n. podmíněně propuštěn po odpykání dvou třetin trestu uloženého pro některý zločin podle zákona čís. 269/1919 Sb. z. a n., jsou tu podmínky pro použití vyšší trestní sazby podle § 1, odst. 2 tohoto zákona.